

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Monument

lui

ANDREIU ȘAGUNA.

(A) Este cunoscută înaintea onoratu-lui nostru public cetitoriu chestiunea colectei pentru monumentul fericitului Șaguna, ordinată din partea consistorului arhiepiscopale în urma îndrumărilor primite dela măritul congres național-bisericesc. Intocmai ca la noi s'a dispus colecta și în eparchiile sufragane.

Deși anul espiat nu era tocmai potrivit pentru asemenea colecte din cauza slăbelor recolte în cele mai multe părți, totuși colectarea a decurs cu un rezultat mulțumitor, mai ales acolo unde preotul și inteligența comunelor au fost la înălțimea reclamată de importanța chestiunii. Din mai multe locuri au încurs sume frumoșe, iar centrul metropoliei — Sibiu — a stat cu drept cuvânt în fruntea tuturor, ridicându-se suma colectată la aproape 2000 fl.

În cele mai multe locuri a decurs colecta neîmpedecată. Organele executiv — atât consistoriile, cât și organele din comunele bisericesci, își basau purcederea lor pe dispozițiunile statutului organic privitoare la acest obiect. Și anume pe punctul VIII al dispozițiunilor generale, care este de cuprinsul următor:

„Susatinsele părți organice ale metropoliei (parochiile, protopresbiteratele, mănăstirile și eparchiile) se vor îngriji de timpuriu de mijlocele intelectuale și materiale, cari se cer pentru ajungerea scopurilor bisericesci, școlare și fundamentale; și încât nu li-ar succede a acoperi cheltuelile recerute nici în urma colectelor făcute în și afară de metropole, întru atâta vor recurge la stat pentru ajutoriu.”

Iar al doilea loc privitoriu la îndreptățirea bisericeii noastre pentru colecte este §-ul 96, care între agendele sinodelor eparchiale la punctul 11 numără și:

„Escrierea de colecte pentru scopuri bisericesci, școlare, fundamentale și filantropice.”

Basați pe aceste dispozițiuni, Consistoriile noastre s'au creșut în drept a executa concludul congresual privitor la colecta numită, fără a ținea cont de ordinul ministrului de interne Nr. 35100/897 privitor la colecte.

Dar din întrégă provincia metropolitană s'a aflat un singur comitat, anume cel al Hunedorei, cu peste 90% de Români, unde organele administrative au oprit colecta, au confiscat listele de colectare împreună cu sumele încurse și pe colectanți i-au pedepsit cu amende de bani, eventual cu închisore.

În urma acestora consistoriul arhiepiscopale s'a văduț indemnă a face o reprezentațiune către înaltul ministeriu de interne, căutând a lămurii chestiunea și a susținea punctul seu de vedere, și noi credem că Consistoriul a purces corect, când a susținut această, printrucă o biserică are să lucre la ajungerea scopurilor sale nu întru atâta prin mijloce materiale, cât mai ales prin mijloce morale, și a-și arăta biserica recunoștința sa pentru un glorios și binemeritat arhieru și plin de vrednicie atât pentru biserică cât și față de patrie, este un mijloc per eminentiam de caracter moral, deci și bisericesc. Motorul, indemnul, este moral, numai se manifestă în jertfe materiale.

Afară de aceea întrégă colecta avea să se facă numai în mijlocul credincioșilor unei biserice autonome, deci strict în cadrul cercului seu de activitate.

Resultatul reprezentațiunii consistoriale este cuprins în răspunsul înaltului guvern, care îl reproducem întreg pentru însemnătatea cauzei despre care se tractează.

Nr. 34-782.

Consistoriul greco oriental român arhiepiscopale din Transilvania. Cu privire la reprezentațiunea dela 8 Februaru a. c. Nr. 728 încunoscîntez consistoriul, că pe baza punctului VIII din dispozițiunile ge-

nerale ale statutului organic sancționat de Maestata Sa la 28 Maiu 1869, precum și pe baza §-ului 96, punctul 11, biserica gr.-or. română are dreptul a mijloci (eszközölni) în și afară de metropole, la ordinul sinodului eparchial, colecte de bani pentru ajungerea de scopuri bisericesci, școlare și fundamentale, precum și filantropice (emberbarāti); dar pentru alte scopuri nu are îndreptățire la colectare de daruri și milă în cercul seu de activitate și înainte de mijlocirea ei este a se cere concesiune de aici în înțelesul ordinului din 1897 Nr. 35100.

Prin urmare numai pe baza concesiunii dela ministrul de interne se pôte mijloci colecta pentru monumentul fericitului arhieriscop Șaguna pe teritoriul mai multor comitate.

Dar fiind că nu pot avea excepțiune contra aceea, ca consistoriul arhiepiscopale să eternizeze memoria fostului seu arhieriscop și metropolit prin monument ridicat din suma colectată între credincioșii de pe teritoriul metropoliei, iau ulterior spre scire înscințarea Consistorului referitoare la colectă, și în conformitate cu această, cu ordinul de dat și Nrul present, am provocat totodată pe vice-comitele comitatului Hunedorei, să dispună că să nu fie împedecate pe teritoriul comitatului colectele pentru monumentul fericitului Șaguna, să se restituie organelor bis. încredințate cu colectarea, înmediat listele de colectare și sumele confiscate, și să se ridice din valoare sentențele aduse în cauza transgresiunii pentru colecta fără concesiunea forului autorității civile.

Budapesta, 3 Aprilie, 1899.

Szén

secret. de stat.

Din această rezoluțiune este evident, că guvernul recunoșce până la un punct dreptul bisericeii gr.-or. române, de a face în și afară de metropole colecte pentru scopuri bisericesci, școlare, fundamentale, și chiar filantropice; dar în scopul eternisării memoriei unui bărbat de valoare pe terenul bisericesc se recere încuviințarea prealabilă a ministerului de interne.

Deși se face această restricțiune, totusi aflăm, că din actul ministerial transpiră destulă bunăvoință față de scopul indicat, deci cu mulțumire luăm

act despre el, vestind și pe această cale organele noastre competente spre scire și orientare întru continuarea pașilor întreruți.

Acolo unde deci esecutarea ordinului consistorial a fost sistată, se pôte reincepe firul lucrărilor, punându se în circulațiune côlele de colectare, alegându-se firesce momentul potrivit după referințele locale pentru cât mai buna reușire a lucrului.

Nu putem retăcea la acest loc nici aceea, că din listele deja întrate este evidentă o împregiurare și anume: Unde preotul a fost la culmea chie-mării sale, acolo rezultat s'a arătat mulțumitor; iar alții au cuprins și această afacere cu superficialitatea, care-i caracterizează, și ce au făcut, au făcut numai „ut aliquid fecisse videatur”. — Au esecutat numai în parte ordinul, de aceea s'au luat măsuri pentru completarea lucrului.

Cea mai mare surprindere ne-a fost însă dată în împrejurarea, că din listele esaminate, spre marea noastră mirare, adeseori n'am aflat numele aceluia, care trebuia se stee la primul loc, adecă a preotului.

Au strălucit cu absentarea lor din șirul celorlalți contribuți chiar și preoți din tractul Sibiului; unii din comune cu venite frumoșe, iar alții, cari des s'au împărtășit cu ajutorele materiale din partea consistorului. Ne-am însemnat numele mai multora, dar le retăcem deocamdată, în speranță că vor suplini ulterior întrelăsarea lor, ceea-ce și de astădată le-o punem la inimă, și acesta cu atât mai vârtos, cu cât încă nu-i târziu și nu este definitiv decis, dacă din banii încurși se va ridica o statuă — de altcum lucru neobicinuit în biserica ortodocșă pentru arhierie — ori se va crea un monument aere peraeniū, o instituțiune culturală, a cărei lipsă se va constata, atunci când ideea va lua trup.

FOIȚA

Intre secole.

Se duc secolul de-acuma,
Betrân cu fața 'ngrijorată;
Colo.. copil cu fața blândă,
Cel viitor zimbînd s'arată;

Cu plete lungi muiate 'n aur,
Cu ochi senini ca două astre, —
În mîna dreaptă falnic pîrtă
Cununi de lauri țerei noastre!

Lumină 'n urma lui se 'ntinde
Și 'n calea-i mîndră flori răsar,
Ce par, sub rouă, 'mpodobite
Cu salbe de mărgăritar.

În drum 'l-întrébă vechiul secol,
A cărui cale-i vecinicia:

— „Ce duci acolo?”

El răspunde:

— „Duo fericire 'n România!”

Maria Popescu.

Din țara iernii de veci.

— Călătoria lui Nansen la Grönlanda —
După „T. L.”, de Dr. P. Oprîșă.

(Urmare.)

Călătoria pe mare se termină.

— Debarcarea. — Balto se prea încrede. — Privire înlăuntrul Grönlandei și icóna ei înfiorătoare. — Apă de beut. —

În fine, cam pe la mijlocul lui August ajunseră pe un astfel de loc al țermurelui, unde se deciseră să părăsescă planul de a mai înainta spre nord și să-și începă scopul adevărat al călătoriei, adecă să percurgă lăuntru necunoscut al Grönlandei pe sâni pedale și să străbată până la colonia Godthaab, unde locuesc și europeni cari se află pe țermurul apusean, și după calcularea lui Nansen, trebuia să zacă față în față cu punctul lor. Acest drum sperau să-l termine în 5—6 săptămēni.

Au debarcat pe țermure, și-au ridicat șatră și s'au pregătit de drumul cel mare. Ținutul acesta era destul de prietinos. De-a lungul țermurelui pe un teritor estins, nu era nici ghiață, nici zăpadă, ci numai musciui gros strălucea pretutindeni, așa că Balto devenise prea încreșut. Credea, că deja a tre-

cut peste ori-ce primejdie. Și cum se nu, când terenul i-s'a părut cam ca al iubitei sale patrie, unde odinoriă păscea cete de taranți! Încrederea în sine a lui Balto a mers așa departe, încât dete tovarășului seu Raona chiar și Testamentul cel nou, ca să-l păzescă căci lui nu-i mai trebuiesc.

Balto adecă luase cu sine un Testament nou în limba laponă. Pe drum îndată ce sosia la cutare loc mai primejdios, numai decăt apuca cartea sfântă și cetea din ea cu mare evlavie. Se pregătea, cum dicea el, de mörte. Iar acum fiind-că credea, că a trecut preste ori ce primejdie, el scăduse și în evlavie și cărticica i-se părea prea grea. Dar i-s'a spus că numai după această urmază încă ce n'a urmat!, deci va fi bine dacă nu se va încrede prea tare. Balto s'a supărat nișel, dar iar a luat la sine cărticica cea sfântă și a încetat de a mai înjura.

Se suiră apoi pe o ridicătură și priviră în lăuntru necunoscut al Grönlandei, asupra regiunii, preste care trebuiau să călătorescă ca să pôtă ajunge la țermul apusean. Tabloul, ce li s'a deschis n'a fost prea încântător. Li-a apărut o câmpie, ce se părea gigantică, nemărginită. Câmpia era acoperită numai cu ghiață ninsă și nicăeri pe ea nu

s'a văduț nici chiar o stâncă pleșuvă, nici urmă de vre-o viață. Așa li s'a părut că regiunea se ridică treptat spre apus. Tot asemenea creșea într'una și frigul. De acolo suffa un aer deosebit de aspru către țermuri mai blânde. O adevărată țară a mörții se părea a fi acel pustiu.

Suprafața lui nu se părea a fi plană ci undulósă. Ridicături de ghiață strătăiate de crepături mai mici și mai mari. Pentru patinat nu promitea nici decum a fi un drum plăcut și comod.

Nansen cu un tovarăș al seu plecară să cerceteze teritoriul gheșos să descopere firea lui, și dacă se pôte, să caute o cale, pe care să pôtă pleca cu saniile.

Lucrul nu fu desmerdător. În unele locuri aflau crepături erate mari pe câmpul de ghiață. Crepăturile erau pline până la suprafață de zăpadă môle, care ținea câte un om, dar prin care băta străbătea ușor. În alte locuri se vedeau crepături fără de fund, cari erau de tot gôle, așa că dacă s'ar fi întemplat ca cineva să cadă în una de aceste, s'ar fi prăpădit. Nansen încă alunecă odată cu patinele sale în o astfel de crepătură, dar spre norocirea lui, ea era prea îngustă și s'a împrins

Din România

Până ieri seara, Luni, aici n'am putut afla nimic despre formarea noului cabinet român.

Duminecă a fost înmormântat Lascăr Catargiu. Nainte de înmormântarea lui, Regele nu și-a dat părerea definitiv privitor la formarea cabinetului. Au fost lăsate partidele să se frământă, să arete care ce ar putea da.

Resultatul încercărilor de grupare a partidelor a fost, că dintre *liberali*, precum se scrie, dl E. Stătescu, care, după căderea dlui Sturdza, era singurul cu mai avea încă șanse de grupare în jurul său, n'a primit nici densusul însărcinarea de-a forma cabinetul; sigur în urma greutăților ce a vădit că întâmpină.

A rămas dar rolul prim *conservatorilor și junimiștilor*. Aceștia nu s'au putut înțelege deloc nici ei, asupra șefei ei partidului și a preponderanței în el. Junimiștii, cu Carp în frunte, doreau ei preponderanța în cabinet, îndeosebi să li se dea cheia cabinetului: portofoliul de interne; conservatorii își reclamă loruși această poziție; și așa au declarat însuși Carp, șeful junimist, și Gr. Cantacuzino, șeful conservator, înaintea Regelui, că nu se pot înțelege.

Așa e posibil să se fi format, ori ieri ori azi, un cabinet pur conservator, fără junimiști, sau că criza continuă. Până la încheierea foii, la amiazi, n'avem încă știre.

Din tractul Deesului

Valea Someșului, 30 Martiu v. 1899.

Azi dela orele 10 a. m. până la orele 3 p. m. s'a ținut ședința sinodului protopresbiterial al tractului Deesului sub președința P. O. D. protopresbiter Teodor Herman, fiind de față 8 preoți și 10 mireni. Ședinței sinodului protopresbiterial i-a premers erii ședința comitetului protopresbiterial, iar azi serviciu divin (s. Liturgie celebrată de părintele Gog iun. din Olpret) la finea căreia s'a celebrat și un Parastas prin șeful tractului, parochul fungent la liturgie și părintele Andreiu par. din Corneni pomenindu-se fericirii defuncți: arhiepiscopii și metropoliți Andreiu și Miron, și marii mecenai Gozsdu și Andronice.

Șeful tractului deschide ședința prin o cuvântare plină de cele mai variate emoțiuni. Deoparte adânc emoționat de durere împărtășește trecerea la cele eterne a fericitului arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, iar de altă parte nu mai puțin emoționat, dar acum de bucurie, vestese reîntregirea demnității noastre supreme bisericesti, adecă suirea pe tronul arhiepiscopesc și metropo-

în umeri, așa că deși cu mare neșază, dar totuși a putut eși de-a colo.

Preste unele crepături conduceau poduri de ghătă; aceste însă de comun erau atât de înguste, încât numai în patru picioră putea-i trece preste ele, și încă așa că cele ce trecea trebuia să se lege cu funea preste spate. Un capăt al funii îl ținea unul dintre ei de pe fermure, așa că dacă cădea, să-l pōtă trage din adâncimea fără de fund.

În depărtare mare zăriră un munte de zăpadă. Pe acesta voi Nansen și tovarășul său să-l urce, ca de acolo să pōtă privi mai bine în inima Grōnlandei, că dōr vor afla o cale și mai potrivită.

Intre multe necazuri și primejdii ajunseră pân'acolo.

În decursul călei nu odată s'au cufundat în zăpadă până în umeri, din care de abia se scoteau unul pe altul.

Odată zăriră departe în zăpadă un punct negru. Ce pōtă fi acolo? se întrebă ei. La început credeau că e cutare crepătură, dar ajungând acolo, spre mirare și bucuria lor nespūsă, aflară apă bună de beut. Șeptămâni întregi nu gustaseră apă, ci numai cu zamă de zăpadă își stimpăraseră setea, deși călătoriul prin zona rece suferă mult din cauza setei neîntrerupte!

litan a Eminenței Sale I. P. S. D. acum Arhiepiscop și Metropolit al Românilor gr. orientali din Transilvania și Ungaria Ioan Meșian, al cărui trecut e cea mai viuă garanță, că biserica și-a căpătât un cap luminat și devotat, carele o va sci conduce cu mână tare prin pericolele ce o amenință.

La sfârșitul cuvântării, șeful tractului își exprimă convingerea, că sinodul protopresbiterial și de astădată va lucra cu deplin devotament la ajungerea scopurilor bisericesti, cari tōte tind la fericirea temporală și eternă a membrilor ei, și declară ședința ordinară a sinodului protopresbiterial din anul 1899 de deschisă.

Sinodul a primit cuvântarea șefului tractului cu urări de „trăiască“

Trecând la agendele ordinare, se constituie biroul alegându-se de notariu părintele Gr. Lador din Chiuesci, apoi prezentându-se Raportul general și Rațiociniile, precum și protocolul de alegere al unui membru mirean la sinodul protopresbiterial, se aleg două comisii: una pentru esaminarea Raportului general, a Rațiociniilor și a protocolului comitetului protopresbiterial luat în ședința de ieri, iar alta pentru esaminarea protocolului de alegere a membrului mirean în sinodul protopresbiterial, menționat. În comisiunea primă a fost ales părintele Cotușiu din Diug, Dr. I. Farcas, adv. și Dr. G. Buzura cand. de adv. din Dees, iar în a doua păr. V. Andreiu, inv. V. Conșiu din Gostila și I. Bota jun. din Dees. După acestea ședința s'a suspendat pe câțeva vreme, ca comisiunile să-și facă rapōrtele asupra actelor încredințate lor spre esaminare și opinie.

Redeschidându-se ședința, părintele Lador adresază presiului o interpelațiune de cuprinsul, că are P. O. D. protopresbiter, ca șef tractului, cunoscință, că la sfârșirea bisericești din Diug, preoțimea ce a fost ivită și a luat parte activă la acel act, să fi fost remunerată cu ceva din venitele ce au încurs, ori nu are, deorece el nu a căpătât nimic; și dacă are cunoscință, că nu a fost renumerată cu nimic pentru cheltuelile și ostenețele avute: făcūta pașii necesari ca să fie renumerată? — La această interpelațiune presiul răspunde imediat, că oficios nu are nici o cunoscință, nici să fi căpătât, nici să nu fi căpătât, și nici pașii necesari nu i-a făcut ca se fie renumerată, deorece nu a dispus densusul asupra banilor, ci sigur preotul local, părintele Cotușiu, carele nici la convocarea densusului nu i-a dat rațiociniu preste aceste venit. Densusul a căpătât 20 fl. din speșele de circa 50 fl. ce lea-avut, deci și densusul a fost scurtat.

Interpelantele luând la cunoscință răspunsul șefului tractului, face propunerea, ca preotul local părintele Cotușiu să fie îndrumat a împărtăși și pe preoții fungenți la acel act din acest venit, și pentru viitoriu să se statorască de pe acum modalitatea împărtășirii din acest venit dela astfel de ocașuni. Discuția meritorică asupra acestei pro-

Bucurie nespūsă cuprinse pe călători în dată ce observă apa cea bună de beut. Uitănd tōte suferințele alergării la apă, se întinșeră pe fōle și beură cu mare poftă. Nansen însuși astfel vorbește despre acesta: „Nu se pōtă să se afe în lume o desfătare mai mare decât aceea când călătoriul dela pol după cale de șeptămâni, ajunge la apă bună de beut. Se pune pe beute, și bea sucule binecuvântat cu astfel de plăcere, care nu se pōtă închipui. Bea și iar bea, până când numai dinții și fruntea pot suferi frigul. Apoi odihnesce pușintel și iar se apucă de beut, și de nou bea beutura rece ca ghiața. Mai repetează asta de câțeva-ori în mēșură necredūță, și se renoiesce și devine de nou deplin sănētos și fericit“.

După multă trudă urcară muntele amintit. De acolo priviră în tōte părțile. Veșură, că și în lăuntru continentului e numai ghiață și zăpadă, pe care însă ici-colea li s'a părut că se ață și regiuni solide și plane.

Cu vestea acesta s'au reñtors la șatra lor părăsită, ca să facă cunoscute și tovarășilor lor rezultatul scrutării.

(Va urma.)

puneri se decide a se face după terminarea desbaterei asupra agendelor ordinare.

Tot la locul acesta părintele Cotușiu reîmproșpētază modificarea statutelor fondului pentru pensionarea preoților, făcând propunerea ca sinodul arhiepiscopesc să fie recercat prin o reprezentațiune din sinul sinodului protopresbiterial a modifica statutele în favorul preoțimii, deorece cum a șis și un preot, acel fond e un ajutoriu numai pentru vėduvele și orfanii acelora, și nici decum și pentru preoții neputincioși. Vina că acel statut până acum nu a fost modificat, cu tōte că timpul de 5 ani, prevēșut în statute, a trecut, și și din acest sinod s'a înaintat o propunere pertractată de o comisiune în sensul modificării mai favorabile preoțimii, interpelantul o aruncă asupra sinodului în care deputații n'ar fi apărând cu destul zel interesele preoțimii.

Presidiul luând imediat cuvēntul, nu admite spre discutare această propunere ca neînsinuată la timpul preseris, și și altcum fiind deja pertractat acest obiect într'un sinod anterior.

Trecându-se la ordinea șilei, comisiunea pentru esaminarea protocolului de alegere a unui membru mirean în cercul al X. lea Magōgea, prin referentul său dl inv. Conșiu, propune anularea alegerii, deorece lipsește de pe protocolul electoral sigilul bisericești și a membrilor de încredere, și protocolul n'a fost prezentat sinodului în cuvertă sigilată în regulă și prin unul dintre bărbaii de încredere, ci prin preotul local, și desfăcut. Apoi membrul ales nici atăta considerare nu a avut față de sinod, ca barem să se prezente la această ședință ori să-și fi cerut scuzele pentru absentare — după cum s'a accentuat de unii membri ai sinodului.

Tot așa e contra verificării și părintele Giurgiucă, care contestează în principiu autenticitatea a ori ce act oficios fără prevederea lui cu sigilul oficial al respectivei corporațiuni. Părintele Cotușiu însă și dl Dr. Buzura propun verificarea, deorece comuna Magōgea formând un singur cerc electoral la sinodul protopresbiterial, și membrul ales fiind ales cu aclamațiune și protocolul fiind prezentat prin însuși preotul local dl Victor Cupșa, e destulă garanță pentru decurgerea în regulă a actului de alegere și pentru esactitatea și autenticitatea protocolului. În urma acestora sinodul verifică de membru al său pe dl Alexiu Cupșa în locul dlui Augustin Cupșa trecut în cler.

(Va urma)

Revistă Externă

Chestia Dreyfuss.

În cercuri pretinse bine informate se vorbește, că în Curtea de cassație franceză e o majoritate de opt voturi *contra revisiunii procesului Dreyfuss*, căci, se șice, curtea n'a aflat nici un moment nou care să pōtă trage după sine revizia. Pentru nimicirea osândei însă, dacă se va cere, s'ar putea câștiga dōră o majoritate.

Filiala „Concordiei“ din Alba-Iulia.

A doua filială a societății comerciale pe acții „Concordia“ din Sibiu, s'a înființat la 1 Decembrie 1898 în Alba-Iulia.

Eu sunt de părere, că ideea de a deschide în vechiul Bălgrad o filială, a fost din cea mai nimerită.

Direcțiunea „Concordiei“ a ținut mai multe ședințe, membrii din direcțiune s'au gândit și rășgândit, căci nu-i lucru mic a deschide o filială în un oraș departe de Sibiu unde poporul încă nu te cunōște. Pe urmă țți trebuie un om de încredere și cu pricepere ca conducător, și lucrul principal: bani, mulți bani, căci o fată a „Concordiei“ trebuie să aibă zestre mare!

Direcțiunea „Concordiei“ a fost îmbărbătată în intențiunea sa însă mai cu sēmă de cătră fruntașii Românilor din Munții-Apuseni, cari promiteau tot concursul Moșilor.

Aștăzi au trecut 4 luni dela începerea activității „Concordiei“ în Alba-Iulia și trebuie să spun, că trebile merg bine acolo. Împrejurimea e des populată, poziția geogra-

fică a orașului este avantajoasă, căci putem lucra cu negustorii din tot jurul, până la Petroșeni, la Zam, și la Vidra.

Filiala, care deocamdată lucră numai en gros, pōte servi clienții sei chiar mai ieftin ca centrala din Sibiu.

Articolele grele de băcănie trebuie să targească dela primele firme din Triest, Fiume, din Viena sau Budapesta, heringii din Stetin alte articole de coloniale din Hamburg sau Londra și speșele de transport până la Alba-Iulia sunt mai ieftine ca până la Sibiu. Iată petru-ce trebuie să le convină negustorilor dimprejurul Bălgradului a cumpăra dela filială.

Dar', durere! spriginul cel mare, care ni-s'a promis din partea Moșilor, s'arată fōrte slab!

Și știți d-vōstră cine profită mai mult de avantajele pe cari le oferă filiala din Alba-Iulia? aprōpe toți negustorii din Abrud, Zlatna, Cămpeni Roșia etc. etc. și ei sunt Nemți, Unguri sau Ovrei! Sunt fōrte pușine firme românești, cari s'au decis până acum a cumpăra dela „Concordia“

Lucrul îl explic prin cunoscuta nepăsare a Românului în genere. Până-când îl scōte ceva din letargia lui, țți trebuie mult de tot. Pe urmă mai este încă ceva.

În țeri mai culte, dacă înființază o firmă mare o filială în un oraș străin, își procură cărțile necesare unde se gășesc adresele negustorilor, industriașilor, medicilor, advocașilor, preoților etc. etc. țți trage o circulară plină de fanfaronie, umple jurnalele cu înserate strigătoare și și-a ajuns scopul — făcēndu-se cunoscut!

Dar la noi, ia spuneți, căți cetesc jurnale? Numai încetul cu încetul, cred eu, că prin multe părți ale Ardēlului vor afla omenii nostri că există mai multe societăți de comerț, cari ar prospera și mai frumos când Românul nu 'și-ar duce toți bani sei la străin! Și suntem mulți Români în Ardeal!

Se șice că în un oraș sășesc, după predică preotul lor s'a adresat smerișilor poporeni cam cu următoarea cuvēntare: Iubiți fii, în orașul nostru s'a stabilit un notar public, Sas ca noi. Este dar datoră noastră a-l sprigină cu toții, deci cine va avea de azi înainte lipsă de notar, să mērgă la al nostru! Și 'l-au îmbogățit omenii în scurt timp.

Eu fmi închipuesc, că tōte societățile românești din Ardeal ar face treburi splendide, când preoții nostri ar mai spune poporenilor, că există și societăți de Români înființate, cari trebuie să spriginite. Că badea Tōder, care plēcă mână la Dej, să-și targească ce-i trebuie la „Mercur“, iar badea Ioan, care are ocașie să mērgă la Bistrița, să viziteze pe „Comerciantul“ prāvălie românească, și așa mai departe.

Că nu șic, ca să se tērguescă numai la cutare firmă — contra! dar' ași insista până la ultima suflare, adresându-mē Românilor, rugându-i: cumpărați dela Români — banii nostri pentru cari cu greu muncim, să rămână în familia noastră!

Și pentru-ca rugarea mea să pētrundă, până și la cătunele cele mai ascunse, noi aștia cari facem negoțul în praxă, știm bine că numai preoții, învățătorii și băncile rom. sunt agenții cei mai formidabili pentru a putea răspândi un lucru, o idee, o rugare, în straturile românești din patria noastră!

De-ar da D-șeu să ne vedem visul cu ochii!

C. Petri.

NOUTĂȚI

Parastas pentru Metropolitul Miron.

Parastasul celebrat Sămbătă în biserica din Sibiu-cetate în memoria repausatului arhiepiscop și metropolit *Miron Romanul*, a fost un adevărat act de pietate, oficiat pentru odihna sufletului bunului arhiepiscop trecut de 6 luni la cele eterne. Întreg actul s'a ridicat în splendoră sa prin pontificarea însuși a Eminenței Sale arhiepiscopului și metropolitului nostru *Ioan Meșianu*, asistat de Ilustrit. Sa dl vicariu arhiepiscopesc, archimandrit Dr. *Ilarion Pușcariu* și de protopresbiterii *Ioan Papiu*, *Zaharie Boiu*, *Nicolae Cristea*, *Dr. Remus Roșca*, iar ca diaconi au servit profesorul *Ioan Popovici* și archivarul consistorial *Demetriu Cămpăan*. Parastasul s'a

inceput la orele 10 a. m. după terminarea sfinte liturgii oficiate numai din partea parochului local, protopresbiter *Ioan Papiu*, în prezența un public numeros, constând din elevii și profesorii seminariilor, membrii din Sibiu ai consistorului arhidiecezan și metropolit, etc. Dintre rudeniile fericitului *Parteniu Cosma*. Intreg serviciul a decurs în cea mai înălțătoare ordine. Cântările corului seminarial funebrel de sub conducerea profesorului *D. Cunțanu*, au fost ascultate cu plăcere. Un timbru de deosebit simț și pătrunzător evlavie a dat întregului act înalt Prea Sfințitul nostru metropolit, iar vâcea dulce, sonoră și plină de duioșie, cu care a cunoscutu-i farmec, a accentuat câteva cântări, chiar și în ochii multor bărbați se oglindeau lacrimile isvorite din efectul duioșelor impresiuni. Dumneșu se așede pe repausatul Miron în loc de verdeta; și pe actualul metropolit se ni-l țină Dumneșu mulți ani!

— Duminecă la 10 ore după săvârșirea serviciului divin pentru miliții, s'a oficiat parastas și în biserica din Suburbul-Iosefin pentru sufletul repositului Arhiepiscop și metropolit *Miron Romanul*, prin on. domni: părintele militar *Ioan Broju* și *P. Simțion*, participând multă lume. Din biserică s'a făcut, în sunsetul clopotelor și în cântări, o frumoasă procesiune la mormânt, unde s'au încheiat rugăciunile pentru sufletul fericitului încheiat Arhiepiscop și Metropolit.

Pentru fondul monumentalului lui *Săguna* a contribuit dl *Paul Fașie* jude la tribunalul regesc din Oradea-mare, 10 corone.

Domni abonați, a căror abonament a expirat, și primii pătrări de an, sunt rugați a-și renoi grabnic abonamentul, căci administrația ziarului sisteză zilele astea expediția celor ce n'au renoi.

Principele moștenitor montenegrin, mire. Danilo, principele moștenitor al Muntenegrului, și-a încredințat de viitoare soție pe *Jutta Augusta*, princesă de Meklenburg-Strelitz, fiica marelui Duce de Meklenburg. Mireasa e de 19 ani, mirele de 28. Fidanțarea a avut loc în Petersburg, de unde mirii au plecat spre Meklenburg, și de aci vor merge în Cetinje, unde în 8 Mai va fi cununia.

Ciuma în Indii. Un preot francez, dl Desaint, care fusese trimis de curând în Indii anunță, că în ținuturile de dincolo de districtul Bombayului, ciuma bătue cu mult mai grozav de cum se știe în străinătate. În reeste ținuturi mor zilnic de ciumă 300 de oameni; așa dar de cinci ori mai mulți decât în *Pombay*. *Cadavrele zac pe uliți, pe câmpuri și pe lângă fântâni.* Autoritățile militare, singure cari îngrijesc de transportarea și înmormântarea cadavrelor, nu răbesc destul de repede cu lucrul. Indigenii se opun la ori ce măsuri de precauțiune și de apărare, și soldații adeseori trebuie să facă us de arme spre a scăpa de brutalități. Comerțul e paralisat, iar alimentele foarte scumpe.

Export de lapte în Constantinopol. Membrii comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu” s'au reunit în ziua de miercuri la Sibiu și au emis o învitate la o întrunire generală, ce se va ținea Vineri la 9/21 Aprilie a. c. în sala mare din grădina „Herman” de aici la orele 10 a. m.

La întrunire sunt învitate comunele din comitatul Sibiu și din comitatele învecinate, cari se fie reprezentate prin câte 2—3 fruntași.

La întrunire se vor da deslușirile de lipsă în scopul exportului de lapte în Constantinopol, export ce e se se întreprinde și cu poporul nostru. Se va vorbi despre foloșele ce vor avé cei ce se rugăiază la acest lucru.

Cunoscând lipsa bisericilor noastre de cărți bisericesti și lipsa de mijloce materiale pentru a le procura, ne-am vădud îndemnați a reduce prețul mai multor dintre mai scumpe și mai necesare. Pe pagina patra servim cu respect specificat al tuturor cărților bisericesti cu prețurile originale și reduse. Catalog special la cerere gratis și franco.

Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Notiță Literară

Al treilea lucru de care s'a simțit dl Antemireanu atins, sau cum ăce d-sa: l'a întristat, în notița literară din nr. 32 al „Telegrafului”, a fost afirmația, că d-sa „persiflează și însuflețirea patriotică națională ce se manifestă în literatură și în adunări”.

— „Adevărat?” se întreabă dl Antemireanu. „Mă înșală vędul intru despre mine se serie acésta?... și tocmai un român, ba încă un Român din Transilvania, vine să-mi spuie că eu persiflez sentimentul patriotic?”

— Da, răspund e adevărat, și bunul d-tale vęd nu te înșală în acest caz, și nu „tocmai un Român din Transilvania?”, ci „numai Românul din Transilvania este astăzi întru atâta jaluz de însuflețirea națională, cea așa de necesară nouă aici, încât se observe și se-l supere ori-ce fel de atingere cu ușurință a acestei însuflețiri.

Dar să ne afirm numai, ci să probez. Vorbind de avântul ce-l luase folclorul român, dus însă numai de vulturile teoriilor... socialiste (?!), dl Antemireanu scrie:

„Se vorbea de atotputernicia popoului, i-se idolatrizau meritele, se vorbea de „inima lui largă”, și, dacă ar fi fost cu puțință, s'ar fi apropus să i-se ridice și... o statuie, spre a avea unde să se proșterneze adoratorii!”

Ei, se pot ore și mai pișcător ridiculiza însuflețitorii pentru popor și talentele lui? Iar mai jos scrie:

„Alexandri a ăis, că „tot Românul se naște poet”; se fie ore adevărat tocmai contrariul?”

Nu cumva asta e laudă la adresa lui Alexandri? Las' că se reproduce așă din Alexandri. Vorba originală e „poeta nascitur, orator fit”, poetul se nasce (cu talent de poet), oratorul se face (prin deprindere). Tălmăcit sună: cine nu e născut cu talent de poet, n'are la ce face deprinderi, că tot n'a fi din el poet. Alexandri, după-ce mult s'a învittit printre popor, și a stat gură în gură de vorbă cu țeratul român, nu numai din Moldova, ci și din Muntenia și din Ardeal și de pe aiurea, și i-a ascultat cântecele și legendele, atât de mult a rămas încântat de frumsețile aflate în poesia popoului nostru român, încât, în însuflețirea sa pentru aceste frumseți și neîndoișe doveđi de „talent” și de „grăunte de geniu”, afirmând vovul, a exclamat la adresa lui, ca motto al volumului seu de poesii populare: *Românul e născut poet*, cee-a ce va să ăică: acest popor, ca unitate luat, are înnăscut talentul de poet. Și nici când Asexandri nu a ăis ce dl Ant. îi atribue, că: „tot Românul (adecă) se nasce poet”! Asta ar fi o prostie, pe care Alesandri n'a comis-o nici odată. Dar adevărat că prin cuvintele „Românul e născut poet”, Alexandri își exprimă convingerea, că poporul român, ca creator al poesiei și literaturii populare peste tot, are talent, talent mare, înăscut.

Iar dl Ant. ia peste picior pe Alexandri și credințele lui prin cuvintele:

„Alexandri a ăis că tot românul se naște poet...” se fie ore adevărat tocmai contrariul?”

Punënd apoi premisa, că sunt popore cari și dacă au produs ceva, ceea-ce au produs, e cu desăvârșire nul”, dl Ant., întreabă: „Să fi ore ore și poporul român din numărul acestor popore urgisite de muse”? Și de témă că unii cetitori vor răspunde cu Alexandri, că nu, tot dsa dă imediat și răspunsul că: „La cestiunea acésta nu trebuie să se răspundă cu frase góle și pline de un patriotism reu plasat!. De frase bombastice ne-am săturat!”

Ați ađit? În foc cu frasele vóstre patriotice! Dl Ant., și coreligionarii dsale de principii în acest punct, s'au săturat de ele!

Mai variați córda. Faceți mai bine și în literatură, „începuturi vrednice de laudă”, cum s'au făcut în istorie, desvélind „adevăruri” cari se nu fie tocmai măgulitoare pentru mândria noastră națională! Atunci v'e arătați „plini de grăunte de talent” și de „schințte de geniu”!

Chiar și din aceste puținie citate din articolul subscris al dlui Antemireanu, e evi-

dent, cu dsa ridiculizéză crud pe cei-ce, în însuflețirea lor pentru frumsețile poesiei populare, s'au avântă și la câte-o frasă mai frivolă. Nu combată dl Ant. însuflețirea lor asta într'un chip comun, grobian, ci în fel, dacă-i pot ăce așa, dramatic, arstistic. Prin forme înmănușate, vrea să făcă ridicoli pe cei ce s'au prea dat esprimării de însuflețire. Și-l ridiculizéză pe însuși Alexandri! Adecă vrea să-l ridiculizeze, dar la puținie va prinde încercarea.

Iar în articolul al 2-lea din același număr al „Flórei-Albastre”: „O nouă cursă celebrității”, articol creat și el în notița literară ce l'a „întristat” pe dl Antemireanu, și despre care spun că tot dsa l'a scris, sub pseudonimul „Ion Reclamă”, dl Ant. e și mai pe față contra însuflețirilor pentru lucrurile noastre.

Pornește dela faptul că dl Vaschide a scris în „Revue des Revues” din Paris, un articol literar în care „în dorința-i de a ne face cunoscuți străinătății, n'a fost de loc econom cu epitetete binevoitoare.” Iar asta l'a supărat pe acuratul și neesageratul în vorbe de bine (numai în de rău!...) d-n Antemireanu, încât luând la refec pe dl Vaschide, scrie, pe o colonă și jumătate, una după alta „neexagerări” de acestea:

„De obicei, articolele acestea se scriu „spre a ne face cunoscuți străinătății”; în ele se slăvește geniul popoului român.”

„Căți dintre românii conștienși mai cred în cuvinte de acestea care, de obicei se spun pe la serbările naționale?”

„Nu cred să fie mulți.”

„Le-am ađit prea de multe ori ca să le mai credem, și străinătatea, la rëndul ei, ne cunoaște destul de bine și știe câte parale facem!”

„Căci lăsând la o parte pe ómenii nostri de științe, în literatura propriu ăisă, ce talent al nostru s'a impus străinătății? Alexandri, cu oda lui la „Ginta latină”? E mai bine să trecem mai departe!”

„Eminescu?... Căți-va germani l'au apreciat mai bine, l'au comparat cu Lenau chiar. Dar în Franța? Nici un poet, nici un prozator de-al nostru până acum, făcënd bine înțeles, excepție de *Carmen Sylva*, n'a fost luat în serios.

„Eu unul nu pot să înțeleg ce rost au articolele de acestea pline de elogii și de neadevăruri? Căci judecând rece, cui slujesc laudele astea nemeritate?”

„Străinii serioși, de altă parte, nu pot să pună nici un temei pe afirmările unui necunoscut, despre o literatură care n'a adăugat încă nimic la tesaurul universal al Artei.”

(Asta după-ce mai sus cu câteva șire însuși constată că Eminescu a fost comparat cu Lenau chiar de Nemți, iar *Carmen Sylva* a fost apreciată mai presus de toți în Franția. Totuși literatura asta „n'a adăugat nimic la tesaurul universal al Artei”...)

„Dl Vaschide e tinăr și ne pare rău că a luat calea răsbătută a reclamelor naționale!” — exclamă dl Antemireanu.

Ei, asta așa-i că nu însémă de fel persiflare și ocărfe a însuflețirii patriotice naționale?

Dómne ferește! Astea-s singurele laude meritate de națiunea română și de entusiaștii ei!

Bine făcea și Vaschide și alții cari încercă a ne face cunoscuți străinătății, de spunea acelei străinătății numai atât: „Suntem niște nenorociți, cari n'avem nici un grăunte de talent, care în totă literatura n'avem nici două bucăți de artă, care folosim numai frase góle, care nu putem adauge nimic la tesaurul universal al artei...”

Nu așa dle Antemireanu. Nu sunt de părere că tac rău cei-ce încercă să ne facă cunoscuți străinătății și anume cu vorbe de bine. Înțleg să persiflezi pe dl Vaschide și pe alții, dacă în artioli pe dl Vaschide mare importanță unor literați mediocri, iar pe unii recunoscuți buni, îi uită. Atunci e a să combată măsura lui de apreciere, dar tendința peste tot, de a face cunoscut străinătății numele român și existența literaturii române, dela asta nu e permis, a cerca cu atâta stăruință se-l disuști, spunëndu-i:

„fmi pare rău că ai luat și d-ta calea răsbătută a „reclamelor naționale!”...

Să póte, de altfel, că și situațiile noastre să fie cauza deosebirii de aprețiere a acestor „reclame naționale”. D-Vóstre póteacuși nu mai simțiți lipsa lor, dar noi, cari ăilnic ne vedem injuriați, disprețuiți, grăiți de rău în presa străinătății, prin articli trimiși ei de dușmanii nostri de aici, noi când vedem, că d-ta lovești într'un confrate ce încercă, tot prin presa străinătății, să deie și o vorbă bună asupra numelui român, ne simțim imediat dureros atinși.

Nu dorim să fim îmbătați cu frase umflate, dar nici aceea, ca se ni-sé iee orice credință în valoarea noastră! Din când în când câte un picur de optimism, de speranță în bine, cum e d. e. în poesia Mariei Popescu ce reproduce din ultimul număr al „Flórei Albastre”, ne cade bine sufletului nostru, celui și așa destul de atacat de îndoeli și temeri.

Prier.

I. Löser.

Istoria Agriculturii.

Traducțiune autorizată de

Un prietin al plugarilor.

(Urmare)

În anul 1810 institutul agronomic din Móglin s'a afiliat la institutul din Berlin, și Thaer fu numit profesor ordinar de agronomie. Acésta afiliere a fost de acel fel, că iarna da instrucțiune Thaer în Berlin și vara în Móglin. Acésta întocmire nu dura decât căți-va ani, căci institutul nu a fost decât cum se asepta. Institutul acesta, după ce a simțit relele răsbóului, a fost din nou aruncat în periclu (1813—1815), fiul cel mai mare al lui Thaer, care a condus mai mulți ani economia, apucă cu toți ceilalți frați, armele, și în scurt timp institutul a fost închis, căci recrutarea tineretului a luat și numărul elevilor în șirul apărătorilor patriei.

Din cauza îmbulzirii ocupațiunilor, Thaer nu mai putea purta așa grije de economie. Însé îi veni fiul cel mai tinăr de la răsbóiu, Albrecht Filip, care deși studiase alte științe, luase asuprași conducerea economiei.

Dela anul 1812 oieritul și producțiunea de lână era ocupațiunea cea mai plăcută alui Thaer. La anul 1815 și 1816 lână din Móglin pe piața din Berlin s'a socotit de cea mai bună, însă numai în anul 1820 a putut Thaer să prăsescă un berbec, care a corespons ăi tucur cerințelor lui. Oieritul prin el s'a ridicat la o treptă înaltă.

Ca să se potă ocupa și mai bine cu agricultura, Thaer se lăsă la anul 1819 de profesură. În același institutul din Móglin i-s'a dat predicatul „Academia de agricultură”. El a introdus cultura cartofilor în Móglin. Ce renume și-a câștigat el, se vede de acolo, că în 18 Mai 1824 când s'au serbat iubileul de 50 ani de doctor la scăla Freienwalde, i-a gratulat și regele prin un autograf, și Goethe i-a făcut cu acésta ocaziune o poesie. Țeranii (plugarii) încă în un număr frumos au venit și i-au gratulat. Cumnatul său în Celler, lui Jacobi, după serbarea iubileului i scrie o pistolă de următorul cuprins: „Noi ne am finit cursul vieții pe lumea acésta. Noi cu mulți alții putem ăce, că vieța noastră a fost scumpă, dar tot nu a fost altceva de cât numai un lucru plin de tânguire; cu dor așteptăm altă.”

În anii din urmă Thaer suferi de reumatism, cu deosebire iarna, de aceea încă în vara anului 1842 călători în Obersalzbrunn, unde îi folosi apa de beut de acolo, el întrepruse însă cura, căci primi o carte francesă de nou apărută despre oierit. Acésta carte l'a silit să se rentórcă, și în aceeași iarnă a și tradus'o, el muri în 26 Octomvrie anul 1828, corpul s'a pus pentru vecinic odihnă în grădina din Móglin.

Ca semn de recunoștință pentru meritele lui în privința agriculturii, adunarea agricultorilor și silviculturilor germâni i-a ridicat un plastic monument la Lipsca. Desvălirea monumentului urmă în 28 Septembrie 1850 cu ocaziunea adunării agriculturilor și silviculturilor germâni în Magdeburg. Fundamentul pórtă inscripțiunea aurită: „Venerabilului dascăl Albrecht Thaer, agricultorii germâni MDCCCL.”

(Va urma.)

Voci din public.

Scrisoare de mulțumită din America.

Copia scrisoarei originale, tradusă verbal românește.

Domnului **Franz Wilhelm**, farmacist, Neunkirchen, Austria de jos New-York, 18 Mai 1898.

Iubite Domnule!

În Noembrie 12 anul 1895 eram așa de bolnav de reumatism, că am fost silit, să mă pun la pat. Opt luni de zile a trebuit să zac în același loc, fără să mă pot mișca; greutatea corpului mi s'a redus dela 175 lbs la 130 lbs, un semn despre durerile grozave, ce-am avut să îndur în atâția ani. N'am lăsat mai nimic neprobat, însă după ce folosim ceva, așa am aușit de liniments electrici, scalde turcești, și după tot felul de ocupațiuni medicale, nu me simțeam mai bine, așa că ultimul medic ce l'am ocupat mi țise, că nu primesce mai mulți bani dela mine, pentru că banii sunt aruncați fără scop.

După ce trecu vreme la mijloc, întâlnii un amic al meu, care-mi spune de **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică, antirheumatică**, ce-ar fi un mijloc fără greș contra reumatismului. Eu îi povestii din esperențele mele cu alte mijloce, și aveam foarte puțină încredere. Parecă mâna sortii mi-a dictat să scriu la D-Vóstră, și că inima mea mai cugeta, că există un mângăitor, care mă curăză. Da, am câștigat convingerea, că există un atare mântuitor. Nu pot exprima în cuvinte durerile cumplite din cei din urmă 3 ani; acum când nu mă mai potoe conturba nimic, mă simt ca un copil nou născut în acest moment fără a prețui toate comorile lunei pe lângă **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică antirheumatică**.

Fiți așa buni, domnule, și trimiteți-ne îndată l. C. Q. D. 1 duzină (12) pachete din **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică antirheumatică**.

Dorindu-Vă ce e mai bine în sănătate și viață îndelungată, rămân cu tot respectul.

Iosif M. Gordon, 179 orchard st. New-York. [192] 7-9

Se află în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul **I. G. Motnar**, Sibiu.

Nr. 114—1899. [54] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa II. Filea (Füleháza), devenit vacant prin reposarea parochului de acolo, **Ciril Fulea**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Roman”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 620 fl. 30 cr.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela subscrișul.

Petentiilor vor avé a așterne suplicele concursuale, instruite conform legilor în vigóre, în termenul deschis, subscrișului, p. u. Szász-Régen.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Reghinului.

Reghin, 4 Faur, 1899.

În conțelegere cu comitetul par.:

Galagtion Șagău,
protopresbiter.

Nr. 414 — 899 [53] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Zlagna din protopresbiteratul Agnita, se publică prin această de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 440 v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze cererile lor concursuale, instruite conform legilor în vigóre, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și să se prezenteze în vre-o duminecă sau serbătoare în biserică de acolo spre așa desteritatea în cântări și tipic eventual în servițiul divin și predicare.

Redactor prov. **Dr. Elie Cristea**.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela comitetul parochial și dela oficiul protopresbiteral.

Nocrichiu (Ujegyház), în 8 Martie 1899.

Oficiul protopresbiteral al tractului Agnita (în Nocrichiu) în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Moldovan
adm. protopresb.

Nr. 2—1899 [55] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa III. Deag, în protopresbiteratul Têrnavei, conform ordinului Preavenerabilului Consistor Archidieceșan Nr. 1453 B. din 13 Martie 1898, se scrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 590 fl. 22 cr.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și așternă cererile instruite conform normelor în vigóre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral (u. p. Küküllővár) până la termenul indicat mai sus.

Cetatea-de-baltă, 25 Februaru 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Têrnavelor.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

În sensul §. 16 din regulamentul pentru parochii se publică.

Sibiu, din ședința senatului bis. ținută la 30 Martie 1899.

Consistoriul archidieceșan,

Din

„Biblioteca noastră”,

sub direcția dlui E. Hodoș, au apărut:

Nr. 1 *Realități și visări*, de S. S. Secula;
Nr. 2 *Iancu de Huniad*, de Ios. Bălan;
Nr. 3—4 *Versuri și Proză*, de G. Coșbuc;
Nr. 5 *Fabule alese*, de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 6 *Dela sat*, piesă popor. în dialect bănățean de N. Mocovișteanu;

Nr. 7 *Intocmai*, de Zotti Hodoș;
Nr. 8—9 *Istoria Țiganilor*, de O. G. Lecca;
Nr. 10 *Convorbiri pedagogice* de E. Hodoș;
Nr. 11—12 *Cântece băndărene* de E. Hodoș;
Nr. 13 *Cântece cătânești* de E. Hodoș;
Nr. 14 *Copii de găsit*, snove de G. Crăciunescu;
Nr. 15—17 *Numiri de localități* de Ios. Bălan;
Nr. 18—22 *Poftă bună!* carte de bucate de Zotti Hodoș.

1 număr 14 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceșane
Sibiu.

Au apărut:

Juvenilia

Proză și versuri

de
Sextil Pușcariu
à 80 cr.

Iulian Devale

Epigrame

Prețul 50 cr.

Se pot procura dela Librăria
archidieceșană, Sibiu.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se potoe procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv
despre frumos și artă,

de
Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

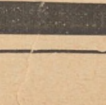
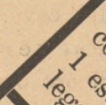
Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

Acaftistul prea sf. născătoare de D-đen și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60 peluche	fl. 3.85
Apostol legat	5.75
Authorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptredinciosului cler din Bucovina”, în limba română sau germană dela fl. —50 la	—25
Biblia ilustrată , testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg.	15.—
Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș.	—20
Carte de rugăciuni , pentru tinerime, legată	—15
Chiriacodromion , (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg.	8.—
Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la	1.50
Dumnezeescile liturgii leg.	4.50
Elementele dreptului canonic al bisericii dreptcred. răsăritene de A. bar. de Șaguna	1.—
Enchiridion , adevă cartă manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la	2.—
Evangelia , (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată	16.—
Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș.	—80
Hirotonier , pentru sf. de preoți broș.	2.—
Icoana celor 3 Ierarchi , pe hârtie	—30
Icoana Evangeliștilor , pe hârtie	—50
Istoria bisericii ort. răsăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la	1.50
în limba germană dela fl. 1.— la	—50
Istoria bisericească polit. naț. de N. Tincu-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—40
Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la	1.—
Manual de studiu pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș. de Șaguna (cu cirile) broș.	1.50
teologie morală creștină compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș.	1.50
Mincile pe 12 luni în 12 volume (se vënd și separat) leg.	86.—
Molitvelnicul bogat , (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. cu litere latine (evhologiu) legat	5.50
Octoihul cel mare , cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg.	13.—
Octoihul cel mic , sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat	1.20
Octoihul cel mic , sau cele 8 glasuri cu litere latine leg.	—75
Orologion , (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg.	1.20
Penticostariu , (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat	8.—
Pneuma în Nicaeno Constantinopolitanum , studiu este-tico-dogmatic de S. Popescu broș.	1.50
Psaltirea bogată , neleg. fl. 2.75, leg.	4.50
prorocului David , (cu cirile)	1.—
Rânduclă la sfințirea bisericilor , (cu cirile), nel. fl. 2.— leg.	2.50
Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș.	—50
Scrieria apologetice de apărare din 1867 broș.	—50
Telcul Evangeliilor (cu cirile) broș.	1.—
Teologia pastorală veche , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Testamentul nou , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Triodul cu Strajnicul , (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg.	17.—

NOU!

Tipăriturile pentru folosit în școlile popula-
rale introduse prin cerculariul consistorial Nr.
9241/898 școl. sunt:
Protocol de primire (înmătriculare) costă
côla 3 cr.; 1 es. din 15 côle broș. 60 cr.; 1
es. din 25 côle legat fl. 1.25, 1 es. din 50
côle legat fl. 2.—;
Protocol de clasificățiuni și absenții costă o
côla 3 cr.; 1 es. din 15 côle broș. 60 cr.;
1 es. din 25 côle leg. fl. 1.25, 1 es. din 50 côle
legat fl. 2.—

Deposit la:

Tipografia și librăria archid.

Sibiu.